EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 7.5.2007
KOM(2007) 238 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 1 kohdan mukaan antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön mainitusta direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi.

Italia pyysi komission pääsihteeristössä vastaanotetulla kirjeellä lupaa ottaa käyttöön direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä. Komissio ilmoitti direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Italian pyynnöstä muille jäsenvaltioille 28. helmikuuta 2007. Se oli aiemmin 21. marraskuuta 2006 ilmoittanut Italialle saaneensa kaikki tiedot, joita se katsoi tarvitsevansa pyynnön arvioimiseen.

- **Yleinen tausta**

Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verosta, joka tämän on suoritettava, verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista kannettu arvonlisävero. Direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos tavara on oikeuttanut arvonlisäveron vähennykseen. Tämä järjestelmä antaa mahdollisuuden saada takaisin arvonlisävero, joka on maksettu sekä yrityskäytössä että yksityiskäytössä olevan liikeomaisuuden alkuperäisestä hankinnasta. Liikeomaisuuden yksityiskäyttö rinnastetaan kuitenkin palvelujen suorittamiseen, jolloin henkilö, joka ei ole verovelvollinen, ei voi saada siihen liittyvää arvonlisäveroa takaisin. Näin pyritään varmistamaan lopullisen kulutuksen verottaminen.

Tätä järjestelmää on hankala soveltaa moottoriajoneuvoihin useistakin syistä, mutta ennen kaikkea sen vuoksi, että yksityiskäyttöä ja yrityskäyttöä on vaikea erottaa toisistaan. Jos ajoneuvon käytöstä pidetään kirjaa, kirjattujen tietojen ylläpito ja tarkastaminen rasittavat hallinnollisesti sekä yritystä että viranomaisia. Koska monet ajoneuvot ovat sekä yritys- että yksityiskäytössä, vähäisetkin yksittäiset veropetokset voivat johtaa merkittäviin veromenetyksiin.

Italian veroviranomaiset ovat pyytäneet lupaa käyttää direktiivin mukaisen järjestelmän sijasta vaihtoehtoista järjestelmää, jossa alkuperäinen alv-vähennys rajoitetaan tiettyyn prosenttimäärään, jolloin yrityksen ei tarvitse suorittaa veroa ajoneuvon yksityiskäytöstä. Tämä yksinkertaistaa järjestelmää kaikkien osapuolten kannalta ja takaa samalla, että tietty prosenttiosuus verosta, joka olisi muuten voitu jättää maksamatta, tulee kannetuksi.

Italia haluaa soveltaa 40 prosentin rajoitusta. Tämä perustuu Italian omiin tutkimuksiin, ja ehdotuksen mukaan rajoitusta sekä poikkeuksen toimivuutta tarkastellaan uudelleen kahden vuoden kuluttua poikkeuksen voimaantulosta.

Uutta järjestelmää aiotaan soveltaa kaikkiin yrityksiin, joissa ajoneuvot eivät ole pelkästään yrityskäytössä. Hyöty, joka saadaan käyttämällä yksinkertaisuuden vuoksi kiinteää prosenttimäärää, menetetään, jos yritykset voivat jättäytyä järjestelmän ulkopuolelle. Vähennysoikeuden rajoitus ei kuitenkaan koskisi tietyntyyppisiä ajoneuvoja, vaan niihin sovellettaisiin tavanomaisia sääntöjä. Ensimmäisessä vaiheessa järjestelmän ulkopuolelle jätettäisiin kaikki ajoneuvot, joissa on yli yhdeksän paikka (kuljettajan paikka mukaan luettuna) ja jotka ylittävät tietyn painorajan. Tällöin rajoitusta sovellettaisiin lähinnä henkilöautoihin, umpi- ja avopakettiautoihin, moottoripyöriin ja mopoihin. Sitä ei kuitenkaan sovellettaisi seuraaviin ajoneuvoihin, vaikka ne kuuluvatkin periaatteessa sen soveltamisalaan ja voivat olla myös yksityiskäytössä: ajoneuvojen ostoa ja myyntiä harjoittavien yritysten ajoneuvot; liisattavaksi tai vuokrattavaksi ostetut ajoneuvot; taksit; autokoulujen ajo-opetuksessa käyttämät ajoneuvot sekä myyntiedustajien käyttämät ajoneuvot.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Poikkeuksia, joilla rajoitetaan ajoneuvoihin liittyvää arvonlisäveron vähennysoikeutta, on ollut aiemminkin ja niitä on yhä voimassa. Yhdistynyt kuningaskunta soveltaa nykyään poikkeusta, jonka mukaan verovelvollisella, joka on vuokrannut tai liisannut liikeyrityksen käyttöön henkilöauton, jota käytetään myös yksityisesti, on oikeus vähentää ainoastaan 50 prosenttia arvonlisäverosta, joka sisältyy vuokraus- tai liisauskustannuksiin. Lisäksi Yhdistyneelle kuningaskunnalle on annettu lupa olla rinnastamatta tällaisten autojen yksityiskäyttöä vastikkeelliseen palvelujen suorittamiseen.

Direktiivin 2006/112/EY 176 artiklan mukaan neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan mukaan jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan ajoneuvoihin liittyvää vähennysoikeutta.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei koske tätä ehdotusta.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Ei koske tätä ehdotusta.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei ole tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Ehdotuksella on myönteisiä vaikutuksia, koska sillä voidaan ehkäistä arvonlisäveroon liittyviä petoksia ja yksinkertaistaa veronkantoa.

Italia on pitänyt tätä ratkaisua sopivana toimenpiteenä, ja se on rinnastettavissa muihin poikkeuksiin, joita on ollut aiemmin tai on yhä voimassa. Lisäksi Italian ehdottamassa toimenpiteessä noudatetaan samaa lähestymistapaa kuin komission asiakirjassa KOM(2004) 728 esittämässä ehdotuksessa, joka sisältää säännöt siitä, minkätyyppisiin kustannuksiin liittyvää vähennysoikeutta voidaan rajoittaa.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksessa Italialle annetaan lupa soveltaa direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä, jolla rajoitetaan verovelvollisen oikeutta vähentää arvonlisävero moottoriajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, jos ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä. Ehdotus sisältää myös direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevan poikkeuksen, jonka mukaan verovelvollisen ei tarvitse suorittaa ajoneuvon yksityiskäytöstä veroa, jos arvonlisäveron vähennysoikeutta on rajoitettu. Toimenpide on rajoitettu koskemaan ajoneuvoja, joiden istumapaikkojen määrä ja joiden paino eivät ylitä tiettyjä rajoja. Ehdotukseen sisältyy kuitenkin joitakin poikkeuksia.

Toimenpiteessä on kyse kiinteästä 40 prosentin rajoituksesta. Italia aikoo kuitenkin tarkastella uudelleen tätä prosenttimäärää sekä poikkeuksen tarpeellisuutta ja ilmoittaa tuloksista kahden vuoden kuluttua toimenpiteen voimaantulosta. Päätöksen voimassaolo päättyy siinä ilmoitettuna päivänä tai päivänä, jona vähennysoikeuden rajoituksia koskevat yhteisön säännöt tulevat voimaan, jos tämä tapahtuu aiemmin.

- **Oikeusperusta**

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta, koska ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisalaa on rajoitettu, erityistoimenpide on tavoitteeseensa nähden oikeasuhteinen.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu säädös: muu.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan mukaan yleisistä arvonlisäverosäännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan yksimielisesti komission ehdotuksesta. Neuvoston päätös on ainoa soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

Se sisältää myös raukeamislausekkeen.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[2],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Italia pyysi 9 päivänä lokakuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin komission pääsihteeristössä saapuneeksi 11 päivänä lokakuuta 2006, lupaa ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka poikkeavat direktiivin 77/388/ETY (nykyään direktiivin 2006/112/EY) säännöksistä, jotka koskevat verovelvollisen oikeutta hankinnoista maksetun arvonlisäveron vähentämiseen, sekä mainitun direktiivin säännöksistä, joiden mukaan yrityksen liikeomaisuuden yksityiskäytöstä on suoritettava veroa.

(2) Komissio ilmoitti direktiivin 2006/112/ETY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Italian pyynnöstä muille jäsenvaltioille 28 päivänä helmikuuta 2007 päivätyllä kirjeellä. Se oli ilmoittanut Italialle aiemmin 21 päivänä maaliskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki tiedot, joita se katsoi tarvitsevansa pyynnön arvioimiseen.

(3) Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää verosta, joka tämän on maksettava, arvonlisävero, joka on kannettu verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohta sisältää vaatimuksen, jonka mukaan liikeomaisuuden yksityiskäytöstä on suoritettava arvonlisäveroa.

(4) Ajoneuvojen yksityiskäyttöä on vaikea määrittää tarkasti, ja jos se on mahdollista, määritysmenetelmää on usein hankala käyttää. Ehdotetuissa toimenpiteissä arvonlisäveroksi, joka voidaan vähentää myös muussa kuin yrityskäytössä oleviin

---

[1] EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUVL C […], […], s. […].

ajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, vahvistettaisiin joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta kiinteä prosenttimäärä. Italian viranomaisten mielestä 40 prosentin osuus on käytettävissä olevien tietojen perusteella oikeutettu. Jos ajoneuvoon sovelletaan edellä mainittua rajoitusta, siihen ei kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tulisi soveltaa vaatimusta, jonka mukaan ajoneuvon yksityiskäytöstä on suoritettava arvonlisäveroa. Näitä toimenpiteitä voidaan perustella tarpeella yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää veropetokset, jotka perustuvat virheelliseen kirjanpitoon.

(5) Koska ehdotettu prosenttimäärä perustuu ajoneuvojen yrityskäyttöä koskeviin alustaviin tuloksiin, poikkeustoimenpiteitä olisi rajoitettava ajallisesti, jotta voitaisiin arvioida niiden toimivuutta ja prosenttimäärän sopivuutta.

(6) Komissio antoi 29 päivänä lokakuuta 2004 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi, joka koskee direktiivin 77/388/ETY (nykyään direktiivin 2006/112/EY) muuttamista arvonlisäveron vähennysoikeuden osalta[3]. Poikkeustoimenpiteiden voimassaolon olisi päätyttävä, kun ehdotettu direktiivi tulee voimaan, jos tämä tapahtuu ennen päätöksessä vahvistettua päivämäärää,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italialle annetaan direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poiketen lupa rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun arvonlisävero on kannettu sellaisiin moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä.

2 artikla

Lisäksi edellytetään direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta poiketen, että Italia ei rinnasta vastikkeelliseen palvelujen suorittamiseen sellaisten ajoneuvojen yksityiskäyttöä, jotka kuuluvat verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen, jos kyseisiä ajoneuvoja koskevaa arvonlisäveron vähennysoikeutta on rajoitettu tämän päätöksen nojalla.

3 artikla

Tämän päätöksen mukaista arvonlisäveron vähennysoikeuden rajoitusta ei sovelleta sellaisiin ajoneuvoihin liittyviin kustannuksiin, jotka kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:

(1) ajoneuvo on osa verovelvollisen elinkeinoa;

(2) ajoneuvoa käytetään taksina;

(3) autokoulu käyttää ajoneuvoa opetuksessaan;

(4) ajoneuvoa vuokrataan tai liisataan;

---

[3] EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10 KOM(2004) 728 lopullinen.

(5) ajoneuvo on myyntiedustajien käytössä.

4 artikla

Moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin liittyvät kustannukset sisältävät ajoneuvon ostamisen, myös kokoonpanosopimukset ja vastaavat, ajoneuvon valmistamisen, yhteisöhankinnan, tuonnin, liisauksen tai vuokraamisen, muutostyöt, korjauksen tai kunnossapidon sekä kustannukset ajoneuvoihin ja niiden käyttöön liittyvistä luovutuksista tai palveluista, voiteluaineet ja polttoaine mukaan luettuina.

5 artikla

Edellä olevia 1 ja 2 artiklaa sovelletaan maatalous- tai metsätraktoreita lukuun ottamatta kaikkiin moottoriajoneuvoihin, joita käytetään yleensä henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen maanteillä ja joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kilogrammaa ja joissa on kuljettajan istumapaikan lisäksi enintään kahdeksan istumapaikkaa.

6 artikla

Komissiolle on annettava kahden vuoden kuluttua tämän päätöksen voimaantulosta ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 arviointi, joka käsittää tämän päätöksen kaksi ensimmäistä soveltamisvuotta ja jossa tarkastellaan sovellettua prosenttimääräistä rajoitusta.

7 artikla

Tämä päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jona tulevat voimaan yhteisön säännöt, joissa määritetään, mistä moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista arvonlisäveroa ei voida vähentää täysimääräisenä, ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja